

Niet verlengen tijdelijk dienstverband

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 11 oktober 2010, met bijlagen, is appellante in beroep gekomen tegen de brief van verweerster van 30 augustus 2010, waarin verweerster haar mededeelt dat haar tijdelijke aanstelling niet kan worden omgezet in een vast dienstverband.

Verweerster heeft op 29 november 2010 een verweerschrift ingediend, waarna de gemachtigde van appellante bij e-mail van donderdag 23 december 2010 heeft gerepliceerd. Vervolgens heeft laatstgenoemde op 19 januari 2011 per e-mail nog een korte nadere toelichting gegeven en meegedeeld dat zij en appellante niet ter zitting zouden verschijnen, omdat zij aan het gestelde in de schriftelijke stukken niets meer hadden toe te voegen. Bij e-mail van 20 januari 2011 heeft de gemachtigde van verweerster kort schriftelijk gereageerd en meegedeeld ook harerzijds af te zien van mondelinge behandeling.

Appellante heeft op 21 januari 2011 nog 91 pagina's met salarisspecificaties toegezonden.

2. De feiten

Appellante is in dienst van verweerster vanaf 23 augustus 2004 als pedagogisch/psychologisch assistente, aanvankelijk voor bepaalde tijd, met een werktijdfactor van 0,1053. Naar aanleiding het beroep van appellante is bij verweerschrift bevestigd dat deze aanstelling voor bepaalde tijd inmiddels is omgezet in een aanstelling voor onbepaalde tijd.

Daarnaast heeft appellante met ingang van 1 augustus 2006 een aanstelling als onderwijsassistente, aanvankelijk voor bepaalde tijd en een werktijdfactor van 0,0543. Bij verweerschrift heeft verweerster bevestigd dat ook die aanstelling inmiddels is omgezet in een aanstelling voor onbepaalde tijd.

Uit de overgelegde stukken is gebleken dat daarnaast appellante een tijdelijke uitbreiding van haar aanstelling als onderwijsassistente heeft gehad met toepassing van artikel 2.3 lid 2 van de CAO PO.

Het geschil tussen partijen beperkt zich thans tot de beëindiging van de tijdelijke uitbreiding van de betrekkingsomvang met een werktijdfactor van 0,1053 per 1 augustus 2010.

3. De standpunten van partijen.

Appellante meent dat ook voor de tijdelijke uitbreiding met 0,1053 geldt dat deze door het tijdsverloop en door opeenvolging is omgezet in een dienstverband voor onbepaalde tijd. Appellante is van oordeel dat ook bij een tijdelijke uitbreiding sprake is van een tijdelijke arbeidsovereenkomst, die

indien overigens is voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.5 CAO PO van rechtswege wordt omgezet in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

Verweerster stelt dat de tijdelijke uitbreiding is gebaseerd op artikel 2.3 lid 2 CAO PO en dat voor de beëindiging daarvan in artikel 3.6a CAO PO een afzonderlijke regeling is getroffen.

4. De beoordeling

Ingevolge artikel 12.1, eerste lid en onder e. en g. van de CAO PO kan de werknemer in beroep gaan bij de commissie tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt, alsmede tegen de beëindiging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd.

De commissie kan appellante echter niet volgen in haar opvatting dat bij tijdelijke uitbreiding van de omvang van de betrekking naast de reeds bestaande dienstverbanden sprake is van het afsluiten van een afzonderlijke arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Artikel 2.3 CAO PO maakt een duidelijk onderscheid en artikel 3.6a CAO PO geeft een bijzondere bepaling met betrekking tot de wijze waarop een tijdelijke uitbreiding eindigt. Dit artikel bepaalt dat het gedeelte van de betrekkingssomvang dat bestaat uit een tijdelijke uitbreiding van de omvang van de betrekking van rechtswege vervalt indien en voor zover de werkzaamheden niet langer aan de werknemer wordt opgedragen.

Aangezien de tijdelijke uitbreidingen van een betrekking niet kunnen gelden als afzonderlijke arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd is er in het onderhavige geval voor wat betreft de tijdelijke uitbreidingen van de betrekkingssomvang geen sprake van een reeks van elkaar opvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd die langer dan 36 maanden hebben geduurd. Appellante kan dan ook niet op grond van artikel 3.5 van de CAO voor dat deel van haar werkzaamheden een vaste aanstelling claimen.

Beide aanstellingen voor bepaalde tijd die appellante reeds eerder had, zijn inmiddels omgezet in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

Omdat er per 1 augustus 2010 derhalve slechts sprake is van het vervallen van de tijdelijke uitbreiding van de betrekking van appellante, is er geen beslissing van verweerster aan te wijzen die zou kunnen worden beschouwd als een beslissing van de werkgever tot ontslag als bedoeld in artikel 12.1 van de CAO PO.

Ingevolge artikel 60, eerste lid onder d. van de Wet op Primair Onderwijs, in verband met artikel 12.1 eerste lid en onder k. van de CAO PO staat eveneens beroep bij de commissie open tegen een beslissing van het bevoegd gezag tot

het verminderen van de omvang van de betrekking. Voorzover echter in het onderhavige geval sprake is van het verminderen van de betrekkingsomvang heeft dit ingevolge artikel 3.6a van de CAO PO van rechtswege plaatsgevonden. Daartoe is dus geen beslissing van het bevoegd gezag vereist.

De conclusie moet dan ook zijn dat de commissie niet bevoegd is over het geschil te oordelen.

5. De beslissing

De commissie voornoemd verklaart zich onbevoegd.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 20 januari 2011 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. R.A.C. van Rossum, drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.